

EPISTOLA
SOBORNICEASCĂ
A SFÂNTULUI
APOSTOL
IACOB

versificare și ilustrații de **ANI-ELIZA BUSUIOC**

Editor: Narcisa-Mihaela Cădă
Redactor corector: Ana Pascu
Grafician: Corina Petre
Tehnoredactor: Ștefan Gherasim
Lector de specialitate: Arhim. Chiril Lovin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacob / versificare
și il. de Ani-Eliza Busuioc. - București : Basilica, 2025
ISBN 978-606-29-0566-8

I. Busuioc, Ani-Eliza (text ; il.)

087.5

2

ISBN 978-606-29-0566-8
© Editura BASILICA a Patriarhiei Române, 2025
www.cartibisericesti.ro
editura@patriarhia.ro

Cine este Sfântul Apostol Iacob?

Sfântul Apostol Iacob este unul dintre nepoții lui Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, fiind fiul fratelui acestuia, Cleopa. Numit și „Iacob cel Mic” sau „fratele Domnului”, fiind, de fapt, văr al Domnului Iisus Hristos, era recunoscut pentru pioșenia lui. El a fost primul episcop al Bisericii din Ierusalim. În anul 62, arhiereul iudeu din acea perioadă, Ananus, îl îndeamnă să vorbească poporului despre Dumnezeu de pe acoperișul Templului. Arătându-L prin vorbele sale pe Domnul Iisus Hristos drept Cel Care este Ușa către cer, stârnește mânia arhiereului și a saducheilor. Aceștia îl împing de pe esplanada Templului jos, unde evreii aruncă cu pietre în el și, pentru că nu moare, îl lovesc în cap cu un drug. Astfel și-a dat Sfântul sufletul în mâinile Domnului.

De ce a scris o epistolă sobornicească?

În acele vremuri, se putea comunica la distanță doar prin scrisori. Sfântul Apostol Iacob a fost primul episcop al Bisericii din Ierusalim, orașul unde a fost răstignit și a înviat Domnul Iisus Hristos, dar și unde S-a pogorât Duhul Sfânt peste apostoli, astfel întemeindu-se Biserica. Între anii 57 și 62, a scris o epistolă adresată tuturor credincioșilor botezați. Epistola lui a fost numită „sobornicească” sau „enciclică” tocmai din acest motiv, pentru că a fost adresată tuturor comunităților de creștini din întreaga lume. Aceasta a fost trimisă de la o comunitate la alta pentru a fi citită în biserici, în mijlocul credincioșilor.

Ce sfaturi le dă Sfântul Apostol Iacob creștinilor de pretutindeni?

Să se bucure în încercări, pentru că devin răbdători.

Să-și arate credința prin fapte bune, pentru a-și mântui sufletele.

Să nu se jure pe nimic, ci să-și respecte cuvântul dat.

Să-și mărturisească păcatele și să cheme preoții Bisericii ca să se roage pentru vindecarea suferințelor lor.

1.

*Iacob, robul lui Dumnezeu
și al Domnului Iisus Hristos, Fiul Său,
celor douăsprezece seminții credincioase
din lumea-ntreagă, salutări călduroase!*

*Frații mei iubiți,
Mare bucurie să socotiți
Când vă necăjesc diverse ispite
Sau amenințări cumplite!
A credinței voastre încercare
În suflete vă cultivă răbdare,
Iar prin răbdare deplină vă desăvârșiți,
Devenind întregi, de nicio virtute lipsiți.*

*Dacă cineva dintre voi e de înțelepciune lipsit,
Să o ceară de la Dumnezeu, smerit,
Fiindcă El dă tuturor, fără deosebire și-nfruntare,
Ce este mai bine pentru fiecare.
Să ceară însă cu credință, de nicio îndoială înfrânt,
Ca să nu fie ca valul mării, spulberat mereu de vânt.
Degeaba cere omul neîncrezător,
Fără credință nu va primi de la Dumnezeu ajutor,
Fiind pe orice drum șovăitor.*

*Fratele smerit să se bucure în sinea sa
Că Domnul mult îl va înălța,
Iar bogatul să nu se-ncreadă în avere,
Ci cu smerenie în Domnul să spere,
Pentru că bogăția ca floarea ierbii va pieri,
Sub soarele arzător se va usca și va păli,
Așa bogatul în multe griji repede se va veșteji.
Bărbatul care rabdă ispita este fericit,
Căci răbdând, de rele va fi curățit
Și va lua cununa vieții negreșit,
Promisă celor care L-au iubit.*

*Nimeni să nu spună că e ispitit de Dumnezeu,
Sau Domnul e de vină pentru al lui rău,
Pentru că Dumnezeu nu e atins de rele,
Nici nu ispitește pe nimeni cu ele,
Ci fiecare este chiar de pofta sa ademenit
Și în suflet lasă păcatul să-i fie zămislit.
Apoi păcatul, odată săvârșit,
La moarte-l duce negreșit.*

*Frații mei preaiubiți,
Să nu vă înșelați, nici să nu greșiți
Crezând că darul bun, desăvârșit,
N-ar fi din cer venit.
El nu se poate pogori decât de sus,
De Părintele Luminilor trimis,
De la Cel în Care nu este schimbare
Sau vreo umbră de mutare.
După voia Sa El ne-a născut,
Prin cuvântul adevărului ne-a făcut,
Ca să fim făpturilor Lui început.*

